

Nr 85

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Juuni
2019

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

57. lennu lõpetajad:

1. Altsaar, Tõnis
2. Hämäläinen, Marten
3. Jamnes, Pauline
4. Jolkin, Merilin
5. Kukk, Christer
6. Meerits, Kätriin
7. Orumets, Geily
8. Salum, Gedy-Ly
9. Valgre, Lisell

"Äralend" Lisell

Eesti ilu ja võlu läbi minu silmade

Eestimaal, see ilus muinasjutuline ja võrratu loodusega maa. Siin inimesed pealtnäha mornid ja tusased, kuid enamustel on hinges päike. Selle pisikese riigi pinnal on imeline elada.

Mina saan lausa uhkusega öelda, et olen eestlane, olen siin sündinud ja üles kasvanud. Oma isamaal emakeelt õppinud ja oma pere armastust tunda saanud.

Looduse ilu on lausa lummas. Need ilusad hommikud, kui päike mu pead paitab ning külm ja niiske õhk mu ninaotsa ja põsed mõnusalt punakaks värvib.

Maal elades olen õppinud väärtustama looduse ilu ja kõike seda rahulikku ja mõnusat aega. Olen maakas, kes ei karda tööd teha ja ennekõike ei karda ma loodust.

Koolitee on mul samuti kulgenud maal. Olen selle eest tohutult tänulik oma vanematele, et nad mind maakooli panid. Siin on kõik nii hea. Lapsi on vähem, õpetajatel rohkem aega igapäevase jaoks ja nad reaalselt ka hoolivad sellest, kuidas meil hinnete ja õppimisega asjalood on. Na teevad oma tööd südamega ja nende elutarkust on kaugele näha.

Eestimaal kultuurielu on võimas ja inimestel hinges. Iga nelja aasta tagant toimub laulu- ja tantsupidu, see seob inimesi ja pakub rõõmu teha ühiselt midagi suurt ja imelist.

Iga - aastaselt Viljandis toimuv folk on lausa parim kultuuriüritus, kus igal suvel viibin. Seal on koos parim seltskond, inimesed on rõõmsad ja toredad ning söök on parim.

Meie maa rahvustoidud on kõige paremad. Isiklikeks lemmikuteks on mul verivorst, peedisalat ja marineeritud kõrvits, viimast võin ma süüa aasta läbi ja kogu aeg.

Veel mäletan ma suvehommikuid, kui olin väike ning magasin kaua. Ärgates ei olnud majas kedagi peale minu ja muidugi tekkis alguses väike paanika, aga kui läksin kiirelt paljajalu õue, siis tervel perel olid parasjagu erinevad tegevused pooleli. Kes niitis muru, kes rohis peenraid, kes jooksis niisama ringi. Parim lapsepõlve mälestus.

Olen õnnelik inimene, et olen saanud just Eestimaal elada ja kasvada ja veel õnnelikum, et mitte linnas, vaid armsas maakohas.

Kätriin Meerits 9. klass

Tantsuvõistlus „The best show”

1. mail võttis meie tantsugrupp FELICE osa Riias üle- euroopalisest tantsuvõistlusest „The best show”.

Pidime olema kell 6:15 Viljandi bussijaamas. Ärkasin kell 4:45. Söitsime Riiga kolm tundi. Need kolm tundi enda väga kallite sõpradega olid väga - väga naljakad ja lõbusad.

Kui jõudsimme kohale, siis panime kohe esinemisriided selga. See maja, kus peatusime, oli väga peen ja ilus. Kui meil olid riided vahetatud, hakkaski meie kategooria. Meie tantsu ajal käis ilutulestik, mis ehmatas, aga samas oli väga mõnus edasi tantsida. Meie kategoorias oli üheksateist tantsu. Kui need läbi said, hakkas autasustamine. Kui hakati ütlema esimest kohta, siis kõik olid väga elevil. Me kuulasime ja kui öeldi esimene koht Face moe-ja tantsukool FELICE rühm, siis mõtlesime vist kõik, et lihtsalt plahvatame. Läksime lavale ja seal hakati ütlema grand prixi, mis tähendas seda, et valiti kõikidest esimestest kohtadest üks kõige parem tants. Öeldi, et need oleme meie, siis mõtlesime, et ei, see pole lihtsalt võimalik.

See oli nii äge kogemus ja olen väga tänulik enda super-treenerile, kelleks on Maarja Kukumägi. Ta on parim. Terve mu grupp ja treener on mulle tohutult kallid.

Kadri Lorup 5. klass

MyHitsi Raadio smuutipidu

23. aprillil käisin Tartus MyHitsi Raadio smuutipeol. Selles raadiojaamas töötavad Jüri Pootsman, Indrek Vaheoja, Martti Hallik. See toimus Tartu lõunakeskuses Blenderi kohviku juures.

Ürituse alguses kuulasime laule ja jõime smuutisid ning siis ütles Jüri Pootsman, et kõik prooviksid laual olevaid smuutisid ja valiksid, kas esimene smuuti või teine smuuti on parem. Kui olime ära valinud, pidime oma valiku koos nime ja telefoni numbriga kirjutama väikesele paberile ja panema ühte väiksesse karpi.

Seejärel pidime jälle laule kuulama, laua pealt võileibu sööma, sest Jüri Pootsman ja Indrek Vaheoja hakkasid hääli lugema, et teada saada, milline smuuti Tartus võidab. Niikaua kuni nad hääli lugesid, sai kuulsate inimestega pilti teha. Sinna tulid kohale Jüri Pootsman, Indrek Vaheoja, Hensugusta ehk Henri Karpov, Fitloora, kelle eesnimi on Laura.

Kui pildid tehtud ja hääled kokku loetud, saime teada, et smuuti nr 1 võitis.

25. aprillil toimus sama üritus Tallinnas. Seal ma ei käinud ja sellepärast ma ei tea ka, milline smuuti Blenderi kohvikusse müügiks läheb.

See üritus meeldis mulle väga, kuna seal ei olnud palju rahvast. Seal oli alla kuuekümmet inimest. Loodan, et saan veel MyHitsi Raadio üritustel käia.

Lisete Enders 5. klass

Käisime õppepäeval Viljandis, Lõhavere linnuses ja Suure-Jaanis

3. mail käisime õppepäeval Lõhavere linnamäel ja Suure-Jaanis.

Enne õppekäigule minemist valmistasime esitlused perekond Kappide, J.Köleri, E. Kippeli ja M. Saare kohta.

Läksime 8.30 tellitud bussiga Viljandi muuseumisse, kus meile rääkis giid Heli, kuidas elati 13. sajandil ja näitas ka Lembitu linnuse maketti. Seal sain teada, et kunagi kandsid naised ja mehed endal võöd ümber keha, kuhu oli kinnitatud nuga.

Lõhavere linnusesse ehk Lembitu linnusesse läksime bussiga. Bussist väljudes saime apelsinikeeksi süüa. Läksime linnamäele, seal tutvustass Jaanis meile kirjanik Enn Kippelit, olime eelnevalt läbi lugenud tema teose „Meelis”, mille tegevuspaik algas sellelt linnuselt. Hakkasime minema suurte kivide poole ning selleks pidime minema trepist alla. Kividele oli kirjutatud tekst Läti Hendriku kroonikast. Üritasime seda teksti lugeda, aga see oli väga raske, sest kirja peale oli sammal kasvanud. Jõudsime tagasi bussi juurde ja sõit Suure-Jaani algas. Linnuse juures saime targemaks, et linnust enam polnud, sest see on vähemalt kolm korda maha põletatud ja nüüd on seal suur muruplats ning et Läti Hendriku kroonika oli kividele kirjutatud nii ladina kui ka eesti keeles.

Suure-Jaani jõudes läksime algul Kappide majamuuseumisse, kus meid võttis vastu giid Merike. Lugesime ette kõik ettekanded, mis tegime Kappide ja teiste Suure-Jaaniga seotud suurmeestest. Merike rääkis veel juurde asju, mida me ei teadnud. Seal muuseumis oli palju uut ja huvitavat. Sain teada, et kui Mart Saar väike laps oli, kingiti talle orel, see aitas tal leida huvi muusika vastu. Sain juurde ka teadmise, et paljude arust kõige kuulsam Kapp on Artur Kapp, sest ta tegutses kõige rohkem. Uus teadmine oli ka see, et Eugen Kapp oli ainuke Kapp, keda ei ole maetud Suure-Jaani vaid hoopis Tallinnasse, sest ta ei ole Suure-Jaaniga nii tihedalt seotud kui teised Kapid. Uus info oli ka see, et Kappide majamuuseumis olev klaver kuulus algul Villem Kapile ning siis tema lastele.

Käisime ka surnuaias ja viisime küünlad Kappide, Mart Saare, Johan Köleri haudadele ja Lembitu ausamba juurde.

Külastasime ka Suure-Jaani kirikut, kus oli suur orel, mida saime mängida. Kirik oli nii vana, kui see ehitati, siis jaotati istmed ülikutele, mis on kaunistatud seintega eraldatud alas, rikastele kaupmeestele, kes istusid kaunistamata eraldusalas ja lihtrahvas istus tavalistel pinkidel.

Õppekäik lõppes kohvikus Arturi Juures. Mulle meeldis see õppekäik väga, sain teada palju uut ja huvitavat.

Mirle-Merlin Järs 7. klass

*Lembitu ausammas
Suure-Jaanis*

Suure-Jaani kirik

Ekskursioon Tallinna Skyparki ja energiakeskusesse

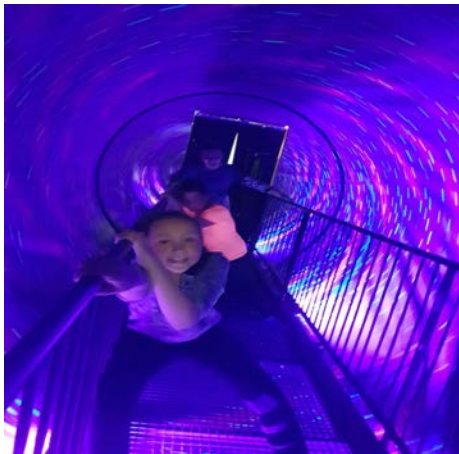
7. mail läksime klassiga ekskursionile Tallinna Skyparki ja energiakeskusesse.

Esimesena läksime Skyparki ja saime sealt käepaelad, et pääseksime seal erinevatesse kohtadesse. Käepaelaga saime batuudikeskusesse ja peeglitega ruumi, kust tuli välja saada ning oli ka teisi kohti. Meil oli aega olla seal kolm tundi ja selle aja sees käisime ka vaaterattal. Vaaterattal nägime kogu linna ning see tundus kõrgelt väga väike. Peale vaaterattal käimist saime olla veel batuutidel ning kes soovis, sai sõita ka pörkeautodega. Nendega üksteisele otsa sõita oli väga lõbus ja isegi õpetaja Sirje tuli pörkeautodega sõitma.

Peale Skyparki läksime energiakeskusesse. Seal oli näitus liblika tiiva efektist. Hiljem näidati meile katseid veega. Veekatsed olid väga põnevad. Ühes katses pandi sooja vee sisse punast ja külma vee sisse sinist värvi. Sooja veega klaas pandi tagurpidi külma veega klaasi peale. Veed omavahel ei segunenud, sest soe vesi on kergem kui külm. See katse meeldis mulle.

Mulle meeldis olla koos oma klassikaaslastega, sest nendega on tore koos olla. Mul on hea meel, et meie klassil on nii tore ja lahe õpetaja ja et meie klassis õpivad nii vahvad õpilased.

Merili Kulper 5. klass

9. klassi mälestused fotodel

Algklasside ekskursioon 2011

Stiilinädalal 2010

Pauline stiilinädalal 2011

Lisell aastapäeva jooksul 2010

Lisell laulupeol 2010

Lisell ja Kätriin jõulukirikus laulmas 2010

Kätriin karjäärinädalal 2012

2017 aktusel esineb Gedy-Ly

Pisike Merilin 2010

Mälestusi kooliajast

Mälestusi on mul kooliajast üpriski palju, on eredamaid ja ka mitte nii eredaid.

Esimene suurem mälestus on siis, kui 2010. aastal esimesel septembril esmakordselt kooli läksin. Siis kui need suured võimla ukсед avanesid ja mulle vaatas vastu suur hulk õpilasi suurematest klassidest. Hirmus oli selle kõige juures veel asjaolu, et ma olin meie kolonnis esimene, kes kahe üheksanda klassi neiu käe otsas seisis.

Vahepealsetest klassidest mul nii palju midagi meeles pole, kui siis ainult see, et klassijuhatajaid on meil palju vahetunud.

Kogu kooliaja kohta käib ka see, et oleme selle kooli ajaloos vist üks hullemaid klasse. Kes ikka oma enda õpetaja KIVA-sse annaks. Oleme ikka ühed kaagid küll.

Käisime klassireisil Saaremaal. Meiega olid täiskasvanutest kaasas õpetaja Viigi, Geily vanemad ja minu ema. Käisime kahe seitsmekohalise autobussiga. Teel ööbimiskohta külastasime sebrasid, alpakasid ja emusid. Käisime ka Kaali kraatri juures ja Maasi maalinnas. Ööbisime Läätsa puhkemajas, seal grillisime, võtsime päikest ja käisime basseinis ujumas. Umbes ühe kilomeetri kaugusel oli mereäärne ala, kus me ka kambaga jalutamas käisime. Tahtsin seal vette lutsu visata, aga kui veele lähemale kõndisin, siis maapind vajus sisse ja ma jäin oma valgetest jalanõudest ilma, sest kui jala välja tõmbasin, siis kadus papu muda sisse. Õnneks olid mul teised jalanõud kohvriskasas, kuid selle kilomeetri pidin ikka paljajalu tagasi kõndima.

Järgmisel päeval ärkasime vara, et terve maja koristada ja siis kohe tagasi sõitma hakata. Tagasiteel käisime Kuressaare linnuses, Sõrve poolsaarel ja Panga pangal.

Kätriin Meerits 9. klass

Ühel aastal käisime õpetaja Dagmariga ümber Viljandi järve matkal, mis oli väga lõbus ja peale seda tegime pikniku muruplatsil järve ääres.

Professor Jaan Depmani nimeline matemaatikavõistlus - osalesime sel aastal jälle, saime kolmanda koha ja olime enda üle uhked. See kolmas koht tähendas meile palju. Olime 4-liikmelises tiimis, kuhu kuulusid: mina (Pauline), Laura, Merlin ja Christer. Alguses meil ei läinud just kõige paremini, aga peale viimast vooru saime teada, et väga hullusti ka ei saanud minna. Võistlus koosnes kolmest voorust: 25 ei-jah vastusega küsimust, 10 loovülesannet ja hästi palju nuputamisülesandeid. Kui hakkas autasustamine, siis ei olnud me valmis selleks, et kuuleme oma kooli nime.

8. klassis tuli teha ka loovtööd. Loovtöö tegin koos Kätriiniga, teemaks oli pikniku ajalugu ja piknikutoidud. Loovtöö juhendajaks oli Marika. Temaga oli tore koos küpsetada. Kaitsmisel jagasime õunamuffineid, mis me samal päeval küpsetasime.

Ma olen ka käinud laulu- ja tantsupeal. See oli esimeses klassis. Mäletan vaid seda, et tol suvel oli väga kuum ja seal oli võimatu olla paksude rahvariietega. Siis oli meie koolis muusikaõpetaja Allar Jakobson, kes oli väga hea õpetaja ja tänu tema heale tööle me üldse sinna saimegi.

Pauline Jamnes 9. klass

Ekskursioonil Saaremaal

Mälestusi kooliajast

Täna, 20. mail kõnnin ma viimaseid nädalaid kooliruumides, lõpetamiseni on jäänud vähe aega. Uskumatu, ma olen suureks saanud. Kui mõni laps on käinud esimesest klassist üheksanda klassini ühes koolis, siis mina olen saanud käia viies koolis. Igast koolist on meeles ägedaid mälestusi.

Oma kooliteed alustasin Kesklinna Koolist, sain oma esimese aabitsa ja pinginaabriks oli lasteaiakaaslane ning kooliaasta lõpus otsustasin klassi korrata, aga teises koolis alustada uuesti.

Kildu Põhikoolis ootasid mind ees seitsmendas klassis kaks onu ja sugulane. 1. septembril läksid kaks üheksandikku kaklema, kes mu saali ette saab viia. Seal koolis saavutasin nii spordis väga häid kohti kui ka laulmises. Naljakestest mälestustest, mis kohe meenub, oli, et käisin kogemata vorsti ja šampooniga koolis, mis oli eelmisel päeval kotti ununenud. Kahjuks hakkasid klassi lõppedes levima jutud, et kool läheb kinni, seega pidin jälle kooli vahetama.

Jõudsin Viiratsi Algkooli, viis aastat sai seda käidud. Seal koolis olles sain oma elus esimest korda osaleda laulupeol Tallinnas. Kuuendas klassis käisime lõpureisil Tobraselja ratsatalus.

Kui Viiratsi Algkool sai lõpetatud, läksin ma Viljandi Vaba Waldorfkooli. Seal sain kogeda kunstilist kallakut ja näha teist maailma. Minu sõpruskonnas on praegu sealt sõbrad. Me hoiame üksteist ja oleme alati üksteisel olemas. Kahjuks õppemaks oli liiga kallid ja see kunstiline kallak ei sobinud mulle.

Tulin ära Kalmetu Põhikooli 8. klassi. Kõik oli uus: õpetajad, sõbrad ning keskkond. Tundus algul väga hirmus. Praeguseks oleme kõik lähedaseks saanud. Meil on koos palju mälestusi. Siin koolis olen laulnud tihti aktuse teemaga kokku minevaid laule.

Kaheksandas klassis tuli teha loovtöö. Mina võtsin teemaks „Minu sõber hobune”. Selle raames käisin ratsaorienteerumisel Jessicaga ja saime viienda koha. Loovtöö sain tehtud ja läks ülihästi.

Sel sügisel 9. klassi minnes kirjutasime klassikaaslase Paula ja huvijuhi Kariniga näidendi „Armastus matemaatika vastu”, see põhineb näidendil „Armastus kolme apelsini vastu”. Käisime selle näidendiga koolide noorte teatripäevadel. Saime sellega eripreemia. Esinesime sellega veel lasteaedades ja kooli emadepäeva kontserdil.

9. klassis lugesin läbi 24 raamatut, ma pole kunagi nii tuhinas olnud raamatute lugemisel. Peamiselt on kätte jäänud ilukirjandus, nendest lemmikuks on osutanud „Medaljon” ja „Sina minu kõrval ja maailm meie vahel”, sest need raamatud on kuidagi hinge pugenud.

Õpetaja Sirjega käisime Olustvere tähetornis füüsika õppekäigul. Seal nägime igasuguseid vidinaid ja saime katsuda neid. Eriti äge oli elektrikuul, see tõstis juuksed püsti ja nalja sai palju. Päeva lõpus nägime suurt võimast teleskoopi. Ülipõnev õppekäik oli.

Veel tulevad meelde jõulupeod, ühel aastal tegime playbacki ja teisel aastal filmisime „Jõuluime”. Need tulid meil väga hästi välja.

Lõpureisil käisime Saaremaal. Nägime palju ilusaid kohti: Sõrve Säär, Panga pank, Kuressaare loss ja paljud muud kohad. Palju oli vaadata ja imestada.

Täna ma mõtlen sellele, et iga kool, kus ma olen käinud, on õpetanud mind kuidagimoodi. Ma olen õnnelik, et olen palju näinud ja palju saavutanud. Kindlasti ei lõppe järgmised kooliteed niipea, aga triivin oma unistuste ja sihtide poole kindlalt edasi.

Geily Orumets 9. klass

8.....

9. klassi juhataja õpetaja Viigi Tiits

1. Millistest koolidest olete saanud hariduse ja kus olete veel töötanud?

Alustasin õpinguid Kalmetu Koolis, siis oli ta 8-klassiline, seejärel tuli C.R. Jakobsoni nim Keskkool ja siis Tartu Riikliku Ülikooli bioloogia ja geograafia teaduskond.

2. Kuidas Te mäletate ennast 9. klassi lõpetajana ja kus koolis see oli?

Olen Kalmetu kooli patrioot. Õppisin ise siin, nüüd olen siin õpetaja, lapsedki on Kalmetul õppinud ja lapselaps samuti otsustas meie kooli kasuks. Nõukaaegne lõpetaja oli kodukeskne, lihtne, välismaailmast vähe teadev noor. Õpetajad olid meile suureks autoriteediks ja lugupidamine nende vastu oli suur. Lõpupidu toimus koolis, istusime koos õpetajatega ühise pidulaua ümber. Seejärel saatsime jalgsi kõige kaugemal elavad klassikaaslased koju. Siit Oiuni ja tagasi. Varbad olid villis, kingad näpu otsas. Aga olime õnnelikud.

Õpetaja Viigi Sangaste lossi pargis

3. Tutvustage meile oma praeguseid taluloomi ja kas nendega tegelemine on lihtne?

Minu kodu kõige suuremad loomad on hobused. Tuttavatele ütlen ikka, et tallis on minu „jõusaal”, sest füüsilist tööd on omajagu. Kella peab ka tundma, sest loomad on siis rahulikud, kui kõik toimub kindlatel aegadel, nagu heinte ja kaera andmine või koplisse viimine. Küllalt palju tuleb oma elu hobuste järgi sättida. Mulle see aga sobib ja samuti meeldib, sest hobused annavad nii palju energiat, meelerahu ja rõõmu.

Kõige väiksemad loomad on kanad. Oma kodu kodumunade vastu ei saa mitte ükski kaupluse muna.

4. Kas õpetaja elukutse on väärt praegusel ajal?

On ikka. Õpetaja töö ei ole mitte kunagi igav, ükski päev ei kordu teisega. Õpetaja töö on looming: me oma eeskuju ja läbi õppeainete püüame noortes kasvatada kohusetundlikkust, töökust ja igaüks ka oma aine vastu armastust, oskust elus hakkama saada. Töötame ikka selle nimel, et planeet Maa oleks ka järgmistele põlvedele elamiskõlblik ja et Eestimaal saaks kõneleda emakeeles.

Mis teeks veel suuremat rõõmu, kui kokkutulekul kohtudes endiste õpilastega vastavad nad minu küsimusele: „Kuidas läheb?“, „Õpetaja, meil läheb HÄSTI!”

5. Mis Teile meeldib meie kooli juures kõige rohkem?

Meie koolis on toredad ja aktiivsed lapsed, sõbralik ja meeldiv õhkkond. Kool ei ole suur: kõik tunnevad kõiki.

Küsimused koostas 7. klass

.....

9. klass iseloomustab end niimoodi

Lisell – blond, kellele saab alati loota ja kellega saab kogu aeg naerda, natuke udupea, armas ja ilus inimene, väike takjas; meie huumorimeel siin klassis, kõige suurem tantsija; meie naljatilk; heade ideedega; oled tore inimene; hea tantsija, väga hea, inimlik ja südamluk inimene; hooliv, abivalmis, rõõmsameelne, tark, nutikas.

Merilin – ilusa ninaga, hea südamega, lõbus; armas tüdruk, kes on kogu aeg erilist hinged olnud; meie väike klassi hing pättustes ja meie klassi kõige lärmakam ning naljakam tüdruk. Tore, rõõmsameelne; oskad alati õiges kohas pirni maha panna, väga seiklushimuline ja heatahtlik inimene, meie paharett; väga tore sõbranna, alati rõõmus ja sõbralik.

Marten – temaga saab nalja; väga rahulik tunnis, aga vahetunnis jutukas; tark poiss; vaikne, laia silmaringiga, hea geograafias ja ajaloo, laheda naeruga; tagasihoidlik, kuid mitte vaikne; sõbralik.

Christer – oskad matet; abivalmis; heatahtlik; vaidleja; laia silmaringiga; nutikas.

Tõnis – oled hea klassivend ja väga naljakas; huvitav ja huumorikas noormees; väga ainulaadsete naljadega, veidi punkar, vahva vend; omapäraste naljadega, veidike veider, aga muidu väga tore; väga veider, aga samas üritad olla ka lahe ja see tuleb ka välja; hea huumorimeelega; vahva lokiidega punapea; teed oma nalju ning teiste tuju rõõmsamaks, jutustad palju tarka juttu, heatahtlik.

Alustasime üheskoos aastal 2010 õpetaja Annika Londiga

Geily- rõõmsameelne, abivalmis, armas ja hooliv neiu; meie klassi elu ja päike; õpihimuline, tark, andekas; pisike, kuid kindlasti kõige arenenuma mõistusega; kõige korralikum ja vastutustundlikum. Oskad ka nalja teha, kui tahad; aitad alati; oled ilus ja alati naeratus suul.

Pauline – tark; sõbralik; ei käi pinda; väike päiksekiirest jutupaunik. Oled väga hea klassikaaslane ja sõber; abivalmis, hooliv, armas ja väga heasüdamlik; vahva, pisike klassiõde, hull naljamees, natuke sügavamõtteline, tore, matemaatika on su parim sõber; meie klassi nunnu rõõmupall. Väga eriline neiu. Abivalmis ja toetav.

Kättriin – naljanina ja klassi kõige täiskasvanulikum inimene. Mõtled kõige rohkem asjade üle ja oled realistlik; oled tõsine; loovate ideedega; tore, ilus, armas, hooliv, abivalmis ja nutikas neiu; esinduslik, tark, kohusetundlik, armas; sõbralik ja alati teistele toeks.

Gedy-Ly Salum – rõõmsameelne ja lahke; heasüdamlik; naerusuine, hooliv, vahva; oled vaikne, kuid alati valmis aitama ja oma asju jagama; omaette, aga tore inimene.

Kes me oleme 20 aasta pärast?

On alanud suvi. Päike paistab, istun võrkkiiges ja mõtlen, meie 4 aasta tagusest lõpetanud klassi peale. Millised me oleksime 16 aasta pärast?

Meil oli väga ühteoidev ja äge klass. Hakkan mõtlema Merilini peale. Klassi naljanina, ma arvan, et temast saaks hea politseinik, ta oskab olla ilus, karm ja otsekohene, et iga pätt kuuletuks lausa vabatahtlikult talle, ilma naljata.

Lisell, kooliajal oli ta tantsija, 16 aasta pärast võiks ta olla restauraator. Ta nimelt restaureeris oma loovtööks kahte kasti. Need olid väga kenad, ikkagi südamest tehtud ja Lisellil oleks annet ja maitset sellele.

Paula, no kooliajal oli ta ajudega väike päike, kasutas ja usun, et kasutab siiani oma ajusid, mis loodus talle andnud on. Paulast võiks saada matemaatik, füüsik või siis hoopis lasteaiakasvataja, sest ta armastab lapsi. Vahel võib ta olla jube õel.

Kättriin ka tantsis koos Liselliga. Kätu tahtis kooliajal automaalriks saada, aga temast saaks ka hea kondiiter. Sõin ükskord enne kooli jõulupidu tema pitsapirukaid. Ülimaitsvad olid.

Christer, teda huvitas koolis 3D mudelismi värk ja sõitis BMX-ga. Ma usun, et temast saaks hea õps, sest tal on ka hea aju.

Marten, koolis oli ta peamiselt vaikselt, välja arvatud tunnid, kus sai ikka Tõnisega lobiseda. Kuna ta ise täpselt ei teadnud, kelleks ta saada tahab, siis arvan, et programmeerijaks.

Tõnis, kes ei mäletaks tema vallatuid lokke ja seda juuksepahmakat. Temast võiks saada laulukirjutaja. Siiani on laulud head olnud, mida olen juhuslikult kuulnud.

Gedy - Ly, ta ei andnud endast alati kõik, milleks ta tegelikult võimeline oli, aga arvan, et ta on saanud pereemaks ja kasvatab oma lapsi kenasti.

Mina olen loomaarst kahes riigis ja kujutan oma tulevikku suurelt ette. Loodan, et 16 aasta pärast kooli kokkutulekul näeme üksteist ja ikka suhtleme edasi.

Geily Orumets 9. klass

Kooli lõpp

Täna istume pikas reas,
viimased salmiread on peas.
Kuuleme vaikusest linnulaulu,
aga mul on kodus akvaariumi täis kalu.
Merilin on tulevikus moodne mutt,
Paulal aga kogu aeg on kadunud kott.
Lisellil närvist põlved värisevad,
Tõnisel pannil peekonid särisevad.

Kätu unistab automaalrist,
Christer kuulab aga Smilersit.
Marten tunnis keerutab pastakat,
Getu sõidab äkki tulevikus Mazdaga?
Viimsed minutid ja olemegi
lõpetanud üheksanda klassigi.
Geily Orumets 9. klass

Kus ja kes me oleme 20 aasta pärast?

Kahekümne aasta pärast oleme me umbes 35, 36 aastased. Oleme selle ajaga väga palju muutund ja edasi liikunud. Üle pika aja näeme üksteist jälle klassikokkutulekul.

Esimene, kes klassikokkutulekul kindlasti kohal on, on Geily, sest tema kohusetunne on säilinud. Arvatavasti on tal ka mõni suur hobune kaasas, kuna vahepeal on ta suurlooma-arstiks saanud. Järgmisena jõuab kohale Pauline, kellel on prillid ees ja kõik maailma raamatud läbi loetud. Lisaks on tal veel kaasas ka ta 7 last. Siis jõuavad kohale Merilin ja Tõnis, kes endiselt on hullud kaagid. Merilin on vahepeal kõik ilumõisted selgeks saanud ning praeguseks on ta meie isiklik Prada käekotiga ilutehnik. Tõnis võttis kaasa oma nurgataguse sõprade pundi ja naine tal kodus elab teadmatutes. Vahepeal on kohale jõudnud õlistes tunkedes, kuid ilusa meigi ja kaunisti sätitud juustega, Audi velg käes, Kätriin. Hilinemisega jõuavad ka Christer ja Marten, kes on saanud rahvusvahelisteks häkkeriteks. Gedy-Ly tuleb klassikokkutulekule pereautos oma pisikeste võsukestega, ikka naeratus näol. Vahepeal olen ka mina kohale jõudnud otse Ameerikast, kuna olen otsustanud mõned aastad seal veeta.

Oleme 20 aasta pärast üksteisest väga palju puudust tundnud, et taaskohtumine tõi meile kõigile pisara silma, isegi poistele.

Lisell Valgre 9. klass (Foto tehtud 9. klassi alguses)

Kooli lõpp

Meie aeg siin läbi saamas,
aeg minna uut elu kaema.
Sammume edasi suure innuga,
põnevuse ja entusiasmiga,
et tulevikus ikka liigutada mägesid
ja teha suuri tegusid.
Siiski selles elukeerises,
pöörases seikluses,
leiame me hetke
olla mälestuste keskel.
Sest me südamesse ikkagi
on leidnud oma koha kõik siit.

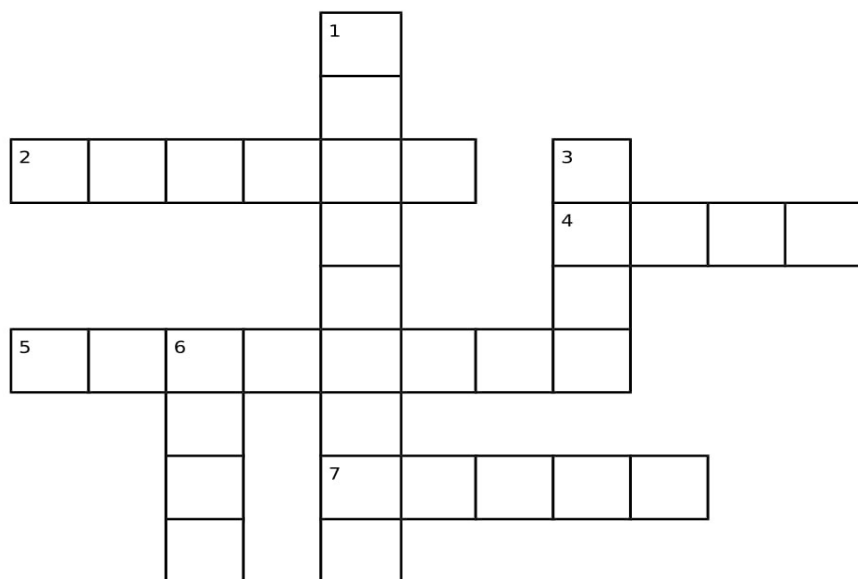
Lisell Valgre 9. klass

Ootusärevus on suur,
lõpueelne elevus.
Uudishimu, rutt ja pinget
meie eest hoolitseb üks ingel,
et läbida need viimased
tunnid, päevad tõised
ja lõpuks olla tugev.
Aastaid siin juba küllaga,
aeg ära minna rutuga,
siin mälestusi kogutud,
mis õnnega üle valatud.
Aeg soovida head teed
ja olla tänulik nende aastate eest
ja alati vaadata tagasi
samal ajal liikudes edasi.

Lisell Valgre 9. kl

12.....

Alla:

1. Allan Roosilehe lauldud laul. Originaalis L'Été indien
3. Üks keerukamaid lauamänge

6. Piima andev loom

Kõrvale:

2. Maailma kõige targema mehe eesnimi
4. O. Lutsu "kevade" tegelane
5. Jää muutumine veeks
7. Elektrooniline mail

Ristsõna koostas: Christer Kukk 9. klass 9. klassi õpilaste kunstitööd

Gedy-Ly

Lisell

Pauline

Tõnis

Merilin

Kalmetu Sõna toimetajad: Ene Toomsalu, Heino Kaljuve, Kättriin Meeris, Geily Orumets, Mirle-Merlin Järs, Merili Kulper, Kadri Lorup, Lisete Enders, Lisell Valgre, Pauline Jamnes, Christer Kukk   ene@kalmetu.vil.ee